

Havn, skal jeg blot gøre opmærksom paa, at det begge er gamle Sager, endogsaa meget gamle Sager, der her er Tale om.

Hvad Spørgsmaalet derovre ved Ringkøbing Fjord angaar, har jeg med Flid holdt mig udenfor Forhandlingen derom, fordi jeg vilde gøre mit til, at ikke personlige Spørgsmaal skulde drages ind derunder. Det er et almindeligt Spørgsmaal, ikke blot for en enkelt Valgkreds, men for hele Egnen, for Fiskeriet der. Det har det været i mange Aar; men der har været megen Strid derom, i mere end en Menneskealder. Saaledes som Sagen har foreligget for Rigsdagen i Aar og forrige Aar, drejede det sig om en Bevilling paa 217,000 Kr. til en Gennemskæring noget sydligere end her foreslaaet. Saaledes som den foreligger her i dette Øjeblik, foreligger den som en betydelig reduceret Bevilling, idet man har skaarer 90,000 Kr. bort af Bevillingen og har foreslaaet at flytte Udløbet noget længere mod Nord. Men saa foreligger den endvidere i dette Øjeblik paa den Maade, at det skal og bør betragtes som et Forsøg, der gøres. Derfor kan ingen paa Forhaand være bunden til, at man skal fortsætte paa dette Sted. Det antager jeg vil være nogenlunde tilfredsstillende for Flertallet at erfare. Forsøget skal derimod gøres, og hvad er det, der skal bringes Oplysninger om? Det er først og fremmest, hvorledes Forholdene ville arte sig, naar man faar to Udløb fra Ringkøbing Fjord; dernæst, hvorledes Forholdene ville arte sig, naar man faar et mere direkte Indløb til Ringkøbing Fjord; hvorledes Vandstandsforholdene ville vise sig at blive, hvorledes Sandvandringen vil virke paa Udløbene, naar der er to af dem, o. s. v. Det vilde nemlig, tror jeg, være umuligt for Rigsdagen at komme til nogen ganske grundet Mening om, hvorledes Fremtiden vil blive, hvis der ikke bliver gjort et praktisk Forsøg derovre. Vi have en Masse Aktstykker i dette Spørgsmaal at vise tilbage til. Der har været nedsat en lang Række af Kommissioner, af Landvæsenskommissioner derovre. Der foreligger en Masse Vandstandsmaalinger og Pejlinger af forskellig Art. Der er en hel Litteratur til Belysning af dette Spørgsmaal, og jeg tror ikke, at det vilde være muligt, hvis man nedsatte et Udvalg eller en Kommission til at tage Sagen under Overvejelse paa ny, for denne Kommission at komme til noget synderligt Resultat. Den vilde sikkert dele sig paa Spørgsmaalet, fordi det væsentlig kun er Teorier og For-

modninger, der foreligge. Det, man nu kan naa ved denne Gennemskæring, er, at man kan se, hvorledes Forholdene ville udvikle sig paa de Punkter, jeg har nævnt, og Meningen er, naar man har gjort Erfaring derom i nogen Tid, da at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af Forholdene. Det er udtalt i det andet Ting, at dette er Meningen, og denne Kommission vil saa komme til at tage ikke blot alle de Forhold, som foreligge fra Fortiden, men ogsaa den Erfaring i Betragtning, som vil komme til at foreligge paa dette Grundlag. Og den kan da gøre Indstilling til Ministeriet og videre gennem dette til Rigsdagen om, hvad der formentlig kan gøres derovre. Det er jo ikke sikkert, at det ender med, at man bliver ved „Hvide Sande“. Det er muligt, og jeg er for mit Vedkommende tilbøjelig til at tro, at det vil gaa saaledes, at man gaar ned til Skodbjerger, fordi man der har en mere direkte Udslyningsstrøm gennem Skernaen, som gaar lige over derimod. Grunden til, at man, trods dette, ikke blev ved Skodbjerger, som det var foreslaaet i Fjor paa Finansloven og atter i Aar, maa væsentlig søges deri, at der i Vestjylland er blevet rejst en stærk Agitation mod dette Forslag som saa ofte før. Gennem Adresser og Modadresser er det lykkedes at faa oparbejdet en Stemning derimod, og dernæst have Fiskerne, den store Fiskerbefolkning oppe langs Klitterne, udtalt et Ønske om at gaa længere mod Nord, fordi Fiskepladserne ude i Havet ligge længere mod Nord. Det har vist sig, at den stærke Bevægelse mod Skodbjerger, som kom frem, er noget forhastet. Jeg frygter nu mere for en Til-sanding end for en stærk Vandindstrømning. Naar saa Forsøget er gjort, og Erfaringer ere indhentede, kommer endelig det Øjeblik, da man skal tage sin Beslutning, om man vil forblive ved „Hvide Sande“ eller gaa andetsteds hen. Men jeg tror, at det er fuldt nødvendigt at faa dette Forsøg gjort, inden man kan komme til et endeligt Resultat. Et saadant maa der til ovre paa de Egne, og dette Spørgsmaal rækker langt videre end til en enkelt Valgkreds' Interesser, som der er sagt.

Noget lignende gælder om det andet gamle Spørgsmaal, Sæby Havn. Jeg kan erindre, at da jeg første Aar sad i Folketingets Finansudvalg som Leder af Forhandlingerne, havde vi ogsaa gentagne Gange Spørgsmaalet fremme om Sæby Havn. Den var uheldigt bygget i sin Tid, og de havde store Vanskeligheder derovre. Fiskerbefolkningen var fattig, og der blev